

Painting Poetry / Peinture-Poésie

Miró Documents, 4t volum

Juliol 2020

Nota de premsa

La Càtedra Miró presenta *Painting Poetry / Peinture-Poésie*, el quart volum de la col·lecció *Miró Documents*

La publicació aprofundeix en la important contribució que l'artista fa a l'art contemporani amb la seva particular fusió entre pintura i poesia. Els deu articles que l'integren revisen el diàleg intens i fructífer que Miró estableix amb les tradicions poètiques francesa i catalana.

***Painting Poetry / Peinture-Poésie* és el resultat de la recerca del simposi *Joan Miró: Pintura-Poesia*, coordinat per Rémi Labrusse i Robert Lubar Messeri, en nom del Grup Internacional de Recerca Joan Miró. Les jornades van tenir lloc els dies 9 i 10 de novembre de 2018 a la seu de la New York University a París, tot coincidint amb la gran retrospectiva que el Grand Palais va dedicar a l'artista.**

Barcelona, 17 de juliol de 2020. Joan Miró no feia cap distinció entre un poema literari o un poema visual i es considerava a si mateix un «pintor-poeta». En un acte constant de sinestèsia i hibridació, Miró afirmava «aplicar colors com paraules que formen poemes, com notes que formen música».

Al llarg de tota la seva vida, la poesia, també la música, va ser una font d'inspiració i una via d'experimentació per portar la pintura més enllà del seu marc convencional. Lector entusiasta, en especial de poesia, Miró va lligar amistat i va col·laborar creativament amb molts dels millors poetes del segle XX, des de Paul Éluard i René Char fins a Robert Desnos i Tristan Tzara, passant per J.V. Foix, Salvador Espriu, Joan Brossa o Joan Salvat-Papasseit. En paraules seves: «Vaig freqüentar molt els poetes perquè pensava que calia superar la cosa plàstica per atènyer la poesia».

Editat per Rémi Labrusse i Robert Lubar Messeri, *Painting Poetry / Peinture-Poésie* és un volum especialitzat, publicat en anglès i francès, que estudia la important contribució que Joan Miró fa a l'art contemporani en recuperar la via de la fusió entre pintura i poesia i superar el dualisme que separava la imatge del seu pensament discursiu. Els deu articles que integren la publicació revisen la influència

que van tenir les tradicions poètiques francesa i catalana sobre Miró i els seus coetanis. Les ponències recollides aborden des de qüestions pròpies de l'obra mironiana fins a la relació de l'artista amb altres creadors com Junoy, Breton o Brossa, entre d'altres.

El llibre s'obre amb l'assaig *Miró and Poetry: A Retrospective Glance*, de Margit Rowell, historiadora de l'art, crítica i conservadora, que descriu exhaustivament la dimensió poètica que travessa tota l'obra de Joan Miró com una de les aportacions de màxima rellevància a l'art del segle XX.

Christine Poggi, directora «Judy and Michael Steinhardt» de l'Institute of Fine Arts de la New York University, signa l'assaig titulat *La couleur de mes rêves: Miró's Peinture-Poésie and the Art of False Resemblances*, una profunda immersió en aquest poema pictòric del 1925 considerat com a paradigma de la pintura poètica de l'artista i una de les seves obres més enigmàtiques.

Rémi Labrusse, professor d'història de l'art contemporani a la Université Paris-Nanterre i membre del Grup Internacional de Recerca Joan Miró, examina els lligams de l'obra mironiana amb les diferents tradicions místiques a *Miró, Pascal, la mystique, la poésie*.

Alfred Jarry va ser un referent per a Joan Miró, i la figura mítica del personatge d'Ubú, un autèntic leitmotiv en la seva obra. María González Menéndez, comissària i responsable d'exposicions al Musée de Montmartre et Caverne du Pont d'Arc dedica un article a la qüestió titulat *Miró et Jarry: de la poésie à la peinture*.

Peinture-Poésie: Miró, Junoy, and the Catalan Literary Avant-Garde és el cinquè assaig del volum, una detallada panoràmica de la poesia d'avantguarda catalana i el seu impacte creatiu en l'obra de Miró, a càrrec de Robert Lubar Messeri, professor de l'Institute of Fine Arts de la New York University, director de la Càtedra Miró i del Grup Internacional de Recerca Joan Miró.

Miró afirmava que la natura constituïa el punt de partida de la seva obra i li atribuïa «una potent realitat poètica extra-pictòrica». La poètica de la natura i el pensament ecològic a l'obra de Miró centren el text *Un poète de la terre* de Julia Drost, directora de recerca del Centre allemand d'histoire de l'art, París.

Joan Miró et Jacques Dupin: les yeux de la poésie d'Élisa Sclaunick, doctora en Lletres per la Universitat Paris-Diderot, CERILAC, és el següent assaig del llibre, una exploració dels lligams de profunda admiració i transvasament creatiu entre l'artista i el poeta, amic i expert en la seva obra, Jacques Dupin.

Ainize González García, investigadora del departament de Col·leccions del Museu Etnològic i de Cultures del Món de Barcelona és l'autora de l'estudi *Miró and Brossa*:

Objects, Poetry, Collages, centrat en la funció poètica que exerceix el món objectual en l'obra d'aquests dos artistes.

A *Un carnet pour l'évasion? Mots, images, musique (1936-1939)*, Fèlix Fanès, professor d'història de l'art de la Universitat Autònoma de Barcelona, analitza aquest carnet d'esbossos i textos poètics conservat a l'Arxiu de la Fundació que Miró va elaborar a París durant la Guerra Civil Espanyola, com a maqueta d'un llibre que mai es va arribar a realitzar.

Tanca el volum Pilar Cabañas, professora d'història de l'art a la Universidad Complutense de Madrid, amb l'article *Miró and the Empire of Signs: Beyond Japanese Calligraphy*, que aborda el paper essencial que van tenir l'ideograma i la cal·ligrafia oriental en el desenvolupament del signe mironià, el domini de l'expressivitat gestual de la línia i l'estructura de la seva poesia plàstica.

Totes les contribucions acadèmiques reunides a *Painting Poetry / Peinture-Poésie* es van presentar al simposi *Joan Miró: Pintura - Poesia* que va tenir lloc el 9 i 10 de novembre de 2018 a la seu parisenca de la New York University, tot coincidint amb la gran retrospectiva que el Grand Palais va dedicar a l'artista. Les jornades van estar organitzades per la [Càtedra Miró](#) (Fundació Joan Miró - Universitat Oberta de Catalunya), la New York University Paris i la Université Paris-Nanterre, amb el suport de la Provost's Global Research Initiative (NYU) i la col·laboració de l'Institut Ramon Llull.

Painting Poetry / Peinture-Poésie és el quart volum de *Miró Documents*, una col·lecció de publicacions científiques iniciada l'any 2014 que recull les recerques de la Càtedra Miró. Aquestes contribucions es presenten cada dos anys en forma d'exposicions i simposis, alternativament, i tenen com a punt de partida l'Arxiu de la Fundació Joan Miró i el seu fons bibliogràfic.

Biblioteca personal de Joan Miró

La Fundació Joan Miró compta amb una important col·lecció de dibuixos, llibres, catàlegs d'exposicions, revistes, correspondència i altra documentació donada per Joan Miró i que es conserva actualment a [l'Arxiu](#) i a la [Biblioteca](#).

L'any 1976 Joan Miró va fer donació a la Biblioteca de la Fundació d'una part de la seva biblioteca personal. Aquesta col·lecció, de caràcter essencialment artístic, està formada per diverses monografies, catàlegs d'exposicions i revistes. En aquest fons es conserven en primer lloc publicacions que tracten de la seva obra, des de 1918 fins a 1976, i que són cabdals per al coneixement de la seva trajectòria artística. D'altra banda, Joan Miró també va fer donació de la seva col·lecció bibliogràfica sobre artistes i moviments artístics que havien sigut objecte del seu interès i que havia anat adquirint en diverses èpoques.

El 2007 la família de Joan Miró va cedir en dipòsit a la Fundació una altra part de la biblioteca personal de l'artista, aquella que Miró havia volgut conservar en vida, i que se suma a la donació que Joan Miró va fer l'any 1976. Amb aquesta cessió, l'estudiós té la possibilitat d'aprofundir en el món poètic de Joan Miró a través d'un conjunt bibliogràfic format principalment per obres de la literatura universal en català, en francès i en castellà. Dins d'aquest recull, cal destacar les lectures suggerides pels joves literats i escriptors de l'avantguarda francesa, amb qui Miró solia reunir-se els primers anys a París, i els llibres recomanats per Breton i Aragon, capdavanters del grup surrealista. Es tracta d'una biblioteca essencialment literària, però també s'hi troben obres sobre teoria de l'art, filosofia i psicoanàlisi.

La rellevància que aquesta biblioteca té per als investigadors de l'obra mironiana radica en la possibilitat d'arribar a conèixer, refent el mateix camí, quins van ser els interessos de Joan Miró i quines les influències que va rebre en la seva trajectòria artística, un valor que queda palès al darrer volum de *Miro Documents: Painting Poetry / Peinture-Poésie*.

Per a més informació:

Prensa Fundació Joan Miró | Elena Febrero – Amanda Bassa +34 934 439 070 | press@fmirobcn.org